

Dưa Leo Hoa Cúc Túm Một Phát

Contents

Dưa Leo Hoa Cúc Túm Một Phát	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5: Tiểu Phiên Ngoại	6

Dưa Leo Hoa Cúc Túm Một Phát

Giới thiệu

Thể loại : đoản văn, 1 x 1, xấu bụng ôn nhu công X xù lông thụBiên Tập:Ying YingCòn có ai nhớ bộ Ba hữu, ta thích

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dua-leo-hoa-cuc-tum-mot-phat>

1. Chương 1

Bạch Hiểu Thanh và Phạm Văn từ nhỏ đã chơi với nhau, hai người từ khi học mẫu giáo đến lúc đi làm cũng chưa bao giờ bị tách ra, hiện nay còn đang ở cùng một chỗ. Ngôi nhà mà hai người đang ở chính là quà mà ba mẹ Phạm Văn tặng cho hắn để cưới vợ, nhưng vợ thì không thấy đâu, nói đúng hơn là Phạm Văn không muốn tìm, liền kiên quyết túm cổ Bạch Hiểu Thanh qua ở chung.

Thời điểm Bạch Hiểu Thanh chuyển tới, lòng cậu vừa vui lại vừa chua xót. Vui vì có thể sống chung với người mình thích, sớm chiều đều thấy nhau, nhưng chua xót nhất là phải sống trong căn nhà mà Phạm Văn sau này sẽ sống cùng vợ tương lai, mẹ kiếp, chua chết cậu đi được!

Lúc trung học Bạch Hiểu Thanh đã phát hiện mình thích Phạm Văn, cho đến bây giờ khi cả hai đều đã đi làm, bên nhau đã tám năm, nếu là kết hôn thì đã được thất niên chi dương [1], nhưng cậu và hắn vẫn chỉ dừng lại ở mức có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia, là anh em tốt mà thôi.

[1] Thất niên chi dương nghĩa là đôi lứa yêu nhau nếu vượt qua cái ngưỡng bảy năm thì coi như bách niên giai lão, bên nhau trọn đời; bằng không thì xa nhau vĩnh viễn, muôn thuở không thể tái hợp.

Phòng của Bạch Hiểu Thanh nằm sát phòng Phạm Văn, đã hơn nửa đêm nhưng cậu không ngủ được cứ nằm trên giường trần trọc trở mình, mãi đến khi cơn buồn ngủ kéo đến mới ra quyết định —— chờ sau này khi Phạm Văn có vợ, cậu sẽ không thích Phạm Văn nữa.

Sáng hôm sau, Bạch Hiểu Thanh đang ngủ tự nhiên tỉnh giấc, không biết là do lạ chỗ, hay là cảm thấy phần khích vì mình và Phạm Văn rốt cục cũng đã sống chung, tóm lại là cậu ngủ không được!

Sau khi lăn một vòng trên giường, Bạch Hiểu Thanh ngồi dậy với mái tóc ỏ gà, chuẩn bị rời giường đi rửa mặt.

Đang muốn đưa tay đẩy cửa nhà vệ sinh, thì đột nhiên cửa được mở ra từ bên trong.

Nhìn thấy Phạm Văn đã tắm xong, lộ ra nửa người trên, đầu Bạch Hiểu Thanh âm ỉ bắn pháo bông.

Mình là bé ngoan nha! Cơ bụng kìa trời, thắt lưng thon quá, còn vai nữa..... Mới sáng sớm mà đã đặc sắc như vậy rồi, muốn người khác mất máu à! Bạch Hiểu Thanh âm thầm gào thét trong lòng.

2. Chương 2

Bạch Hiểu Thanh cảm thấy mặt mình nóng đến sắp bốc khói, vội vã cúi đầu. Bình thường vóc dáng cậu so với Phạm Văn đã không cao bằng, nay lại cúi đầu vừa vặn nhìn thấy hai điểm nho nhỏ trước ngực Phạm Văn..... Mẹ nó, nước trên bề mặt còn chưa lau khô!

Vì vậy, Bạch Hiểu Thanh liền bị thẩm phát hiện vị trí nào đó của mình đang có dấu hiệu rục rịch muốn thức giấc. Cậu vội vã đẩy tên đã châm lửa ra, vọt nhanh vào nhà vệ sinh, dùng sức đóng cửa “rầm” một tiếng, cũng không quên khóa trái cửa.

Phạm Văn đứng ngoài cửa khoe miệng từ từ kéo lên, những phản ứng của Bạch Hiểu Thanh vừa nảy một chút hấn cũng không bỏ sót, nhưng hấn không có ý định nghe trộm người kia, dù sao sớm muộn cũng sẽ ăn vào miệng, không cần gấp gáp.

Phạm Văn thay quần áo xong, xuống nhà bếp đem sữa bò hâm nóng lại, bánh mì nướng đã mua hôm qua vẫn còn trên bàn ăn.

Ly trà hoa cúc trong tay sắp nguội, Phạm Văn đang nghĩ trưa nay nên làm món salad dưa leo cho Hiểu Thanh, hay món dưa leo xào..... Thì cửa nhà vệ sinh đột nhiên cũng mở ra.

Nhìn người kia hai má hồng hồng, Phạm Văn tốt bụng quan tâm: “Hiểu Thanh, lại đây ăn sáng.”

“Ồ.” Phù, thật tốt tên kia đã thay quần áo. Bạch Hiểu Thanh chậm rãi đi tới bàn ăn, nghĩ thầm chỉ mới ngày đầu tiên chuyển tới nhà Phạm Văn đã kích thích như vậy, cuộc sống sau này của cậu làm sao qua nổi đây!

Ăn sáng xong, chờ Bạch Hiểu Thanh dọn dẹp sạch sẽ, hai người ra cửa bắt đầu đi làm.

Đến công ty, Bạch Hiểu Thanh quen tay mở máy tính liền lên thẳng tieba [2], bắt đầu thừa nước đục thả câu [3].

[2] Baidu tieba: là diễn đàn trực tuyến của Trung Quốc.

[3] thừa nước đục thả câu là nhân cơ hội hỗn loạn để kiếm lợi

Lúc cậu phát hiện ra mình là đồng tính, cậu đã từng lên mạng tìm kiếm thông tin về vấn đề này rất nhiều lần, tình cờ trong một động hủ có người chia sẻ trang web tên là “thí cử kỷ lệ ba [4]“, do nhất thời tò mò cậu liền tìm hiểu về nó.

[4] Thí cử kỷ lệ ba là một dạng ứng dụng trong

Sau khi lẫn lộn trong thí cử kỷ lệ ba, Bạch Hiểu Thanh về sau không còn lẫn tẩn qua những động hủ khác, cậu còn tạo hấn một ID với cái tên cực kỳ buồn nôn —— Dưa leo hoa cúc tùm một phát, quyết định từ nay sẽ cấm cộc dục lều ở đây.

Bên trong thí cử kỷ lệ ba có rất nhiều em gái, nhưng Bạch Hiểu Thanh trời sinh đối với phái nữ lại không có hứng thú, chỉ là cậu cảm thấy bầu không khí trong này rất tốt, bạn bè cũng có vài người đáng yêu.

Buổi sáng trên tieba rất ít người hoạt động, Bạch Hiểu Thanh định lướt một vòng rồi sẽ tắt trang web bắt đầu làm nhân viên chăm chỉ, thì đột nhiên bị hấp dẫn bởi tiêu đề của một bài post mới.

Nguyên sang đoán văn Cố sự của Chu tiên sinh và Dưa leo nhỏ đỏ mặt BY: Một bình nước trên sa mạc.

Dưa leo gặp dưa leo, Bạch Hiểu Thanh tò mò rất cuộc ai là người cùng với trái dưa leo kia phát sinh quan hệ, là một chàng trai, hay là một đại thúc, ặc không lẽ là phụ tử văn, cậu tiện tay ấn xem bài post, tự nghĩ không cần phải tán gẫu, vào trêu chọc chủ thớt cũng thú vị.

Một bình nước trên sa mạc : Dưa leo nhỏ ơi Dưa leo nhỏ, mau xuất hiện đi!

Dưa leo hoa cúc tím một phát : Ai da ~ chủ thớt là đang gọi tôi sao?

Một bình nước trên sa mạc : = = Không phải. Dưa leo nhỏ ơi Dưa leo nhỏ, mau ra đây đi!

Dưa leo nhỏ đỏ mặt : 0 0

Một bình nước trên sa mạc : ngao ngao ~ Dưa leo nhỏ! Cầu thân cầu khích lệ a!

Dưa leo nhỏ đỏ mặt : Đấy ngã Mạc Mạc! Moe! Mạnh chết tôi rồi!

Dưa leo hoa cúc tím một phát : Hai người đây là muốn thành CP [5] sao?! Ngoáy mũi ngồi xem

~[5] CP là viết tắt của từ Couple

Một bình nước trên sa mạc : Lăn sang một bên đi! Dưa leo nhỏ là của tôi! →__→

Dưa leo nhỏ đỏ mặt :

Hoa cúc dưa leo tím một phát : hai người cứ tiếp tục JQ [6] đi, tôi đến dẫn Dưa leo nhà tôi về, xin đừng để ý.

[6] JQ: viết tắt của ji qing (kích tình) là tình cảm mãnh liệt, có thể coi như ân ái ái.

“Rầm!”

Bạch Hiểu Thanh vội vã nhặt tài liệu vừa nãy đã bị bàn tay kích động của mình làm rớt lên. Lại lập tức di chuột kéo trang web lên một đoạn, nhìn thật kỹ cái ID kia —— Hoa cúc dưa leo tím một phát!

Ồ hay! Cậu lúc nào lại có thêm một ID tình nhân, mém tí nữa cậu còn tưởng là do mình phân thân ra.

3. Chương 3

Ai là dưa leo nhà cậu! Hoa cúc từ đâu chui ra xem đại gia trừng trị người đây! Bạch Hiểu Thanh lập tức gửi tới người kia một tin nhắn.

Dưa leo hoa cúc tím một phát : Là Hoa cúc phương nào? Mau mau thành thật thú tội, gia đêm nay sẽ sung hạnh người nha ~XD

Hoa cúc dưa leo tím một phát : Phạm Văn.

Dưa leo hoa cúc tím một phát : Là Phạm Văn sao? Đây là thể loại văn tiểu học ư?

Nhất thời Bạch Hiểu Thanh vẫn chưa kịp từ thế giới Internet cướp huyết về thế giới hiện thực, tin nhắn vừa gửi đi cậu mới kịp phản ứng, Phạm Văn? PHẠM VĂN! Đệt! Không phải là người cậu nghĩ tới đó..... chứ.....

Có thể cho cậu rút lại những gì đã gửi không vậy....

Hoa cúc dưa leo tím một phát : Hiểu Thanh? Không quen tôi sao? Làm việc cho tốt đi, chớ có sờ cá [7].

[7] do Hiểu Thanh thừa nước đục thả câu lên online trong giờ làm nên bị Văn ca bắt thóp không cho lo ra ý.

.....

Sờ em gái cậu! Cậu không sờ cá thì làm sao xuất hiện trên tieba! Không đúng! Trọng điểm là ID —— Hoa cúc dựa leo túm một phát chính là Phạm Văn!

Nhưng sao cậu ta lại dạo chơi trong thí cử kỷ lệ ba a! Trong đây nội dung toàn là nam x nam không!! Phạm Văn làm sao tóm được mình ở đây, lại còn đặt cái tên như vậy!

Bạch Hiểu Thanh cả người run rẩy không dám trả lời, vội vàng thoát khỏi tieba.

Đột nhiên trong đầu cậu chợt lóe lên hình ảnh tối hôm qua..... ngày hôm qua cậu mới vừa chuyển tới nhà Phạm Văn nên vẫn chưa cài đặt được máy tính của mình, liền đi mượn máy tính Phạm Văn lướt tieba, phần tên đăng nhập.....

A! Chính là chỗ này! Tieba khi đăng nhập luôn xuất hiện một ô nhỏ “Ghi nhớ tài khoản”, chết cậu rồi! Quên thủ tiêu dấu tick trong ô vuông phía trước câu nói kia.

Đáng đời mà, đều do cậu tự tìm lấy. Lần này phải làm sao bây giờ? Nếu như Phạm Văn xem những mục mà cậu theo dõi trên thí cử kỷ lệ ba, nhất định sẽ phát hiện cậu là đồng tính. Lỡ cậu ấy căm ghét mình thì sao, có thể sẽ đuổi mình ra ngoài, bọn mình ngay cả làm bạn cũng không thể làm được nữa.....

A a a..... Nếu như không phải đang trong phòng làm việc, Bạch Hiểu Thanh thật muốn hét lên, cậu chỉ mới vừa cùng Phạm Văn ở chung thôi mà, còn chưa tới một ngày đã sắp bị người ta đuổi đi! Không thăm tới vậy chứ, ông trời ơi đừng đùa như vậy nha!

Cổ nhẹn đến giờ tan tầm, Bạch Hiểu Thanh tâm trạng ủ rũ không muốn bắt xe buýt, cậu thả bộ từng bước chậm chạp về nhà Phạm Văn, vừa đi vừa nghĩ thầm, kéo dài được lúc nào thì cứ kéo. Khi về tới nơi cậu sẽ thu thập thật nhanh đồ của mình rồi tự giác rời đi, so với bị Phạm Văn đuổi đi thì tự mình đi khỏi cảm giác cũng tốt hơn nhiều.

May mà hôm qua mới vừa chuyển tới, hành lý còn chưa kịp mở ra, đêm nay đành ngốc trong khách sạn một tối, sáng mai xin nghỉ một ngày ra ngoài thuê nhà khác vậy.

Bạch Hiểu Thanh đã dự tính xong điều xấu nhất, chậm chạp đứng trước cửa nhà Phạm Văn, hít sâu một hơi, móc chìa khóa ra mở cửa, chỉ hy vọng đêm nay Phạm Văn đi xã giao không ở nhà lúc này.

Nhưng nhìn ánh đèn vàng ấm áp trong nhà thì cậu liền biết chủ nhân ngôi nhà đã trở về.

Ồi..... Bạch Hiểu Thanh nhện không được lại than một tiếng.

Phạm Văn vừa đem thức ăn đã làm xong đặt vào mâm, vừa nghĩ tới Bạch Hiểu Thanh, đã hơn giờ tan tầm sao trễ như vậy còn chưa thấy cậu về nhà, không lẽ lại tăng xa sao?

4. Chương 4

Đột nhiên nghe thấy tiếng động ngoài cửa, hần vội vàng đem món cá kho đã làm tốt ra khỏi bếp, thuận miệng hỏi: “Cậu hôm nay tăng ca sao? Mượn như vậy mới về nhà.”

Bạch Hiểu Thanh nhìn người đàn ông mà cậu hết lòng yêu thích, có lẽ người ấy vừa về đã vào bếp nấu cơm, ngay cả áo khoác vẫn chưa kịp thay ra, bên ngoài còn mặc thêm cái tạp dề màu xanh in hình con mực, dưới ánh đèn mờ mờ, cảm thấy thật ấm áp.....

Nghe được lời nói quan tâm của Phạm Văn, Bạch Hiểu Thanh muốn khóc rồi. Nếu nơi này thực sự là nơi cậu có thể y lại cả đời và ở đây còn có một Phạm Văn thì thật tốt.....

Thấy Bạch Hiểu Thanh vẫn đứng ngốc ngoài cửa, còn chưa thay giày ra, cũng không trả lời mình, lúc này Phạm Văn mới phát hiện cậu hôm nay hơi lạ, nhanh chóng đem thức ăn đặt lên bàn, bước lại gần hỏi: “Hiểu Thanh, cậu làm sao vậy?”

“Phạm Văn.....”

“Sao?”

“Cậu đã biết?”

“Cái gì?”

“Tôi..... Tôi là đồng tính!” Bạch Hiểu Thanh cắn chặt răng, dứt khoát thừa nhận.

“Tôi đã biết rồi.” Phạm Văn khẽ cười nói, còn tưởng phải qua một thời gian nữa Hiểu Thanh mới chịu thừa nhận với mình.

Phạm Văn vẫn chưa nói cho Hiểu Thanh biết là hắn đã sớm phát hiện việc cậu là đồng tính. Khi vừa khai giảng năm nhất, Phạm Văn còn chưa mang theo máy tính nên rất hay mượn máy tính của Hiểu Thanh chơi game. Bởi vì cái tính không cẩn thận của mình nên Bạch Hiểu Thanh không giấu che giấu, bộ phim GV liên quang minh chính đại hiện trên màn hình máy tính.....

Đương nhiên Phạm Văn sẽ không vì một bộ GV mà hoài nghi Bạch Hiểu Thanh là đồng tính, nhưng khi hắn vô tình mở ra thư mục CDEF, liền xuất hiện một tệp tên “Mục yêu thích nhất”, trong tệp là một loạt hình ảnh của nhiều người đàn ông.....

Chưa hết, những hình ảnh nằm phía dưới còn là hình của hắn? không lẽ Phạm Văn không nhận ra chính mình, đột nhiên hắn mơ hồ hiểu ra được gì đó, nhưng lại không thể nói.....

Mãi cho đến một lần nhìn thấy Bạch Hiểu Thanh bị thương do thi đấu bóng rổ, được đồng đội dìu tới phòng y tế, hắn vậy mà cảm thấy lo lắng còn đau lòng đến lợi hại, hơn nữa còn ghen tị với tên đồng đội đã công Bạch Hiểu Thanh, sao lại ôm sát như vậy, đáng tiếc lúc đó hắn đang ngồi trên khán đài cách Bạch Hiểu Thanh khá xa, bằng không sao lại tới phiên tên kia được chạm vào Bạch Hiểu Thanh.....

Thế nhưng nếu chỉ là bạn bè bình thường, hắn sẽ không có loại ăn giấm trẻ con như vậy.

Phạm Văn nhớ tới chuyện đã qua, liền được Bạch Hiểu Thanh kéo hồn trở lại.

“Tôi..... Đêm nay sẽ dọn ra ngoài.” Bạch Hiểu Thanh nhìn chằm chằm xuống đôi giày còn chưa cởi ra của mình.

“Tại sao?” Phạm Văn nhú mày, đây là muốn gì chứ, mới vừa chuyển tới đã có suy nghĩ muốn trốn nhà đi sao, không có cửa!

“.....” Bạch Hiểu Thanh có chút gấp gáp, nghĩ thầm chính mình đã nói rõ ràng tới như vậy, Phạm Văn còn muốn thế nào nữa.....

“Tôi hỏi là tại sao cậu phải dọn đi.” Bạch Hiểu Thanh cứ cúi đầu nên Phạm Văn không thấy rõ khuôn mặt của cậu.

“Tôi..... Tôi là đồng tính, bởi vì..... Tôi.....” Bởi vì tôi thích cậu đó! Khốn nạn! Bạch Hiểu Thanh vẫn còn ôm một tia hi vọng, nếu như câu nói kia không được nói ra, hai người bọn họ vẫn còn có thể..... Có thể làm bạn bè bình thường.

“Như vậy..... Cậu có thể cân nhắc để tôi làm bạn trai của cậu được không?” Nụ cười trên mặt Phạm Văn càng lúc càng rõ.

“.....” Bạch Hiểu Thanh không dám tin mở to hai mắt, ngẩng đầu lên chăm chú nhìn vào mắt Phạm Văn, giống như đang xác nhận lời nói vừa rồi không phải là nói đùa.

“Lời tôi nói là thật lòng, để tôi làm bạn trai của cậu, hoặc là cậu làm vợ của tôi, trong hai chỉ được chọn một, không thể không chọn.” Trong đáy mắt Phạm Văn lúc này đều là hình bóng của Bạch Hiểu Thanh.

“Tôi..... Phạm Văn! *** dám đùa giỡn tôi!” Bạch Hiểu Thanh nghe xong sững người một lúc, lại đột nhiên đem túi vứt xuống, cả người nhào về phía Phạm Văn, bộ dạng như muốn bóp cổ hắn, lại ngửi thấy một mùi hương nhàn nhạt của cây cỏ.....

Cái gì mà trong hai chọn một, rõ ràng là không cho cậu cơ hội lựa chọn mà!

Phạm Văn duỗi tay ôm lấy Bạch Hiểu Thanh đang nhào về phía mình, thật vất vả mới đem cậu trôi bên mình, sao lại cam lòng để cậu rời đi như vậy.

“Hiểu Thanh, tôi không hề đùa giỡn cậu, tôi là thật lòng thích cậu.”

“Tôi..... Tôi mới không thèm làm vợ cậu!” Nghe chính miệng Phạm Văn bày tỏ, Bạch Hiểu Thanh kích động không biết nên trả lời thế nào.

“Sao?”

“Tôi muốn làm chồng cậu! Tôi..... Tôi là dưa leo, cậu là hoa cúc!”

“..... Ha ha ha ha.....” Phạm Văn sững sốt một giây, lại lập tức rất không nể tình cười ha hả.

“Này! Không cho cười! Cái này có gì buồn cười!”

“Phù —— được, tôi không cười..... Ha ha ha ha.....”

“Cậu còn cười!” Đột nhiên Bạch Hiểu Thanh ngửi thấy một mùi kỳ quái, “Ồi mùi này..... mùi đồ ăn..... có phải khét cái gì rồi không?”

“..... Hồng rồi!”

Nhìn dáng vẻ gấp gáp của Phạm Văn, Bạch Hiểu Thanh phì cười, nhưng khóe mắt lại ẩm ướt từ bao giờ.....

– Toàn Văn Hoàn –

5. Chương 5: Tiểu Phiên Ngoại

Trans: Ying Ying

Tiểu phiên ngoại của Hoa cúc Dưa leo tóm một phát

Ngày cuối tuần khí trời mát mẻ, Bạch Hiểu Thanh rời giường liền đi rửa mặt, rồi trốn đến thư phòng bật máy tính lên mạng lướt tieba. Thư phòng này trước kia là phòng ngủ của cậu, nhưng từ khi cậu và Phạm Văn xác định quan hệ phu phu thì liền bị hấn tùm đến phòng ngủ chính, đem chỗ này đổi thành thư phòng.

Cuối tuần trong tieba khá đông, Bạch Hiểu Thanh vừa mới mở thí cử kỷ lệ ba liền phát hiện một bài viết mới với tiêu đề cực bắt mắt, nhìn kỹ tên người post là:

“Hoa cúc nhỏ mặt gian”, phụt —— cái tên này thật đặc sắc. Bài post vừa mới lên mà cậu không tranh lâu [1] hai thì thật đáng tiếc nha.

[1] Lâu: Chính là comment, viết tắt là một chữ “L”. Mọi người sẽ thấy những kí hiệu như 1L, 2L,... nghĩa là comment số 1, comment số 2.

Dành tặng vợ Dưa leo nhỏ của tôi Ba hữu, tôi thích em BY: Hoa cúc nhỏ mặt gian.

Lâu 1, Hoa cúc nhỏ mặt gian : Lâu một đã bị chiếm.

Lâu 2, Dưa leo hoa cúc tóm một phát : A da ~ chủ thốt là muốn tặng tôi sao? Che mặt

~Lâu 3, Hoa cúc nhỏ mặt gian : Tại sao lại là cậu! Dưa leo nhỏ mau ra đây, có người cướp chồng của em nè!

Lâu 4, Dưa leo nhỏ đỏ mặt :.....

Lâu 5, Dưa leo hoa cúc tóm một phát : A! Chính chủ xuất hiện rồi, đẩy ngã hôn một cái!

Lâu 6, Hoa cúc nhỏ mặt gian : Đạp bay lâu phía trên! Vợ của tôi cậu cũng dám hôn!

Lâu 7, Hoa cúc dưa leo túm một phát : Xin lỗi, làm phiền rồi. Tôi đến dẫn Dưa leo nhà tôi về. Thuận chân đạp bay chủ thớt!

.....

Bạch Hiểu Thanh nhìn thật kỹ ID phía cuối kia, gân xanh trên trán giật giật.

Phạm Văn đang lướt tieba trong phòng ngủ, thì thấy Bạch Hiểu Thanh đột nhiên chạy vọt vào, Phạm Văn nhú mày nhìn cậu, biểu cảm của cậu giống như cái tên “Hoa cúc dưa leo túm một phát” không phải là hấn vậy.

“Phạm Văn! Anh lại theo dõi em!” Bạch Hiểu Thanh một tay đưa ngón trỏ ra, một tay chống nạnh, nỗ lực làm ra bộ dáng chua ngoa đanh đá.

Nếu bị mấy em gái trong thí cử kỳ lệ ba nhìn thấy, nhất định sẽ nói cậu đang xù lông, chắc chắn không sai được.

Phạm Văn im lặng không lên tiếng, chậm rãi đóng notebook lại, sau đó xuống giường, dép cũng không thèm mang, trực tiếp bước tới trước mặt Bạch Hiểu Thanh.

Bạch Hiểu Thanh tròn mắt nhìn Phạm Văn cắn cắn ngón trỏ đang đưa ra của mình, lại ngậy người để mặc hấn ôm lấy eo, tiếp tục liếm liếm ngón tay mình.....

Đột nhiên lại nghĩ, lẽ nào Phạm Văn không sợ cậu đi vệ sinh không rửa tay à? Ho khan một cái, cậu sau này nhất định sẽ tập rửa tay thật sạch.

“Đệt! Anh, con mẹ nó đừng cắn nữa được không?!” Đột nhiên có một dòng điện từ ngón trỏ truyền lên.

Phạm Văn cắn đủ lại di chuyển sang mục tiêu khác, bắt đầu tấn công đôi môi của Bạch Hiểu Thanh. À, là vị chanh kem đánh răng mình mua dưới lầu hôm qua. Không tồi không tồi, lần sau nhất định mua thử dầu bôi trơn hương chanh.

“A a..... A..... Anh sáng sớm lại phát điên chuyện gì nữa!” Qua khe hở của nệm hôn Bạch Hiểu Thanh khó khăn hỏi.

“Đàn ông sáng sớm sẽ phát chuyện gì, chẳng lẽ em không biết?” Phạm Văn khéo léo đẩy ngã Bạch Hiểu Thanh xuống giường.

“Anh..... A ư.....” Bạch Hiểu Thanh hơi ngửa đầu ra sau, tiểu Hiểu Thanh phía dưới cánh một lớp quần pyjamas mỏng đã bị bàn tay xấu xa của Phạm Văn bắt được.

“Thực ra anh vẫn luôn thắc mắc một chuyện.....” Phạm Văn vừa cắn vành tai Bạch Hiểu Thanh vừa nói, cũng không quên vuốt ve tiểu Hiểu Thanh trong tay.

“Ừm..... sao?” Bạch Hiểu Thanh rất dễ mất tập trung.

“Đến cùng là làm thế nào dưa leo hoa cúc có thể túm một phát được [2]? Anh đã thí nghiệm nhiều lần, đều chỉ có thể làm dưa leo với trứng hoặc là hoa cúc với trứng thôi nha...” Phạm Văn thành thật hỏi, nếu bỏ qua động tác tay của hấn thì chắc chắn sẽ không ai hoài nghi ánh mắt chân thật kia.

[2] Bên tiếng Trung chỗ này là “ ” ngoài nghĩa túm một phát còn có nghĩa là được làm cùng lúc với nhau ý, như làm món ăn.

“A ư..... Anh mau lấy tay ra.....” Dưa leo hoa cúc túm cái đầu anh! Lão tử mới không thèm nói cho anh biết!

Nhớ tới hình ảnh dưa leo hoa cúc túm một phát kia, cậu lại liên tưởng tới hành động của Phạm Văn đang làm lúc này, toàn thân Bạch Hiểu Thanh nháy mắt đã phiếm hồng.

Thấy Bạch Hiểu Thanh không trả lời, Phạm Văn liền một đường kéo nệm hôn xuống yết hầu gợi cảm, có ý đồ để lại vài dấu ô mai nho nhỏ trên đó.

“Ư a..... Anh là đồ hoa cúc thúì..... Lão tử mới là dưa leo..... Dám để lại dấu hôn, lão tử đâm chết anh.....”

“Đâm anh à? Sao?” Phạm Văn từ sớm đã nhanh tay cởi bỏ quần trong của Bạch Hiểu Thanh, chen thử một ngón tay vào phía sau cậu, khiến người dưới thân run rẩy một hồi.

“Đem..... Ừ a..... ngón tay..... lấy ra đi.....” Đền ông thường rất khó khổng chế dục vọng của chính mình a, làm sao cậu thoát khỏi Phạm Văn được..... Cậu gặp rắc rối lớn rồi..... Nhưng có chết cậu cũng không thừa nhận.

“Ồ!..... Chờ một lát anh sẽ để em cẩn thận ném thử mùi vị khi đưa leo hoa tím một phát.” Nói xong, Phạm Văn bỗng sáng tỏ, hóa ra “đưa leo hoa cúc tím một phát” cũng có thể làm nha.....

Làm xong đầy đủ bước chuẩn bị cho Bạch Hiếu Thanh, Phạm Văn cũng đã nhả đến cực hạn, nhắm ngay cửa huyết ươn một cái đi vào, cũng may đây không phải là lần đầu của bọn họ nên không có nhiều trở ngại khi Phạm Văn tiến vào.

“A..... Chậm một chút a..... Anh.....”

“Anh còn chưa di chuyển.” Phạm Văn ở bên trong hơi ngừng một lát, chờ đối phương thích ứng với dị vật, mới bắt đầu chậm rãi chuyển động.

“A ư..... Hừ ư..... Nhẹ..... Chút a.....”

Phạm Văn dần mất khống chế, tốc độ di chuyển càng lúc càng nhanh, có lẽ đây là lần da thịt gần bó gần gũi nhất giữa hai người. Động tác ra vào đều đặn nhưng Phạm Văn cũng không quên vuốt ve an ủi tiểu Hiếu Thanh.

Phạm Văn đột nhiên nắm lấy tay Bạch Hiếu Thanh, dẫn dắt tay cậu đến nơi hai người đang liên kết chặt chẽ.

Bạch Hiếu Thanh bị làm đến ngây ngốc cả người, chỉ cảm thấy tay mình giống như đang đụng tới một khối thịt cứng cứng, còn có.... còn có cửa huyết của bản thân.

“Cảm nhận được không? Em không nói anh cũng biết rõ, đây chính là nơi đưa leo hoa cúc có thể tím một phát nha..... Ha ha.....”

“Tím..... Ừm a.....” Tím em rẻ anh! Cổ họng Bạch Hiếu Thanh hơi đau. Tự hỏi lúc trước sao cậu lại đặt một ID như thế để rước họa vào thân.....

Lão tử phải đổi biệt danh!

– Phiên ngoại Hoàn –

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dua-leo-hoa-cuc-tim-mot-phat>